

og røver meget af den Tid; der skulde anvendes til deres Uddannelse, og dette Arbejde falder saa meget mere byrdefuldt paa dem, som det vil ses af en Bemærkning af Krigsministeriet i Anmærkningerne til dets Budget, at Rekrutstyksen ved Fodfolket stadigt er sunken siden 1872. I det nævnte Aar var den 7,740 Mand og i 1877 kun 4,604, eller med andre Ord; den er nu 3,100 Mand ringere end i 1872. Hvorfor dette ligger, skal jeg ikke indlade mig paa at undersøge; om det ligger i, at Menneskeslægten er degenereret, eller i, at man har begyndt paa at forlange et Slags Normalmenneske, skal jeg ikke kunne sige. (Af brydelse). Et æret Medlem mener, at det skyldes en bestemt Legemsfeil, det tror jeg ikke; men det maa maasse i den Anledning være mig tilladt at indskyde en lille Bemærkning om Reglerne for Udskrivningen. Der er et Punkt i disse, hvor man dog vistnok har truffet en noget forunderlig Bestemmelse ved at fastsætte, at Manden, for at kunne blive Soldat, skal være 30" over Brystet. Det forekommer mig, at Brystmaalet bør staa i Forhold til Mandens Høide, og at det derfor ikke er rigtigt at sætte samme Bredde for den, der er 74", som for den, der er 62" høi. Jeg tror, at gennem denne Bestemmelse slipper ikke Saa for at komme i Lænesten, og jeg tror ogsaa, at Synsprøven er Skyld i en stor Del Kasationer — dog, det er Spørgsmaal, vi maasse kunne behandle ved anden Leilighed. Jeg vender mig altsaa igjen til det foreliggende Spørgsmaal og skal da bede de Herrer mindes, at Rekrutstyksen fra at have være 7,740 Mand har været i Stadig Dalen, saaledes at den sidste Aar var 3,000 Mand mindre end i 1872, og vi ville neppe i de kommende Aar faae nogen større Styrke end i de umiddelbart foregaaende. Følgen deraf er, at Arbejdet falder ganske anderledes paa Mandskabet; end man havde tænkt sig, hvortil kommer endnu ganske særlige Forhold. Som det vil erindres; indkaldes Reserveafdelingerne hvert andet Aar, og i de forskellige Garnisoner, hvor der kun ligger tre Batailloner sammen, falder hele Arbejdet paa Munderingskammeret til Modtagelse af Reservebataillonen, og hele Arbejdet med at gjøre rent efter denne, altid paa en og samme Bataillon. Heller ikke veed jeg, om de Herrer finde det i Orden, at, ved Leverancer af Kul, smider man Kullene i Gaarden og bruger Soldaterne til at bære dem op ad Trapperne. For den Slags og andet lignende Arbejde bør Soldaterne være fri, og det er derfor naturligt, at Krigsbestyrelsen har søgt at raade Bod paa Forholdet ved at forlange 113 Militærarbejdere, hvad jeg tillader mig indstændig at tilraade det høie Thing at gaa ind paa. Hvad Bevillingen under I. e. angaar til Leiren, da ere Forholdene her, om mulig, endnu værre, og jeg kan her tale af personlig Erfaring. Rekrutbataillonen i Viborg bruges som Arbejdsbataillon for hele Armeen, og

det gjør den hvert Aar. Jeg veed saaledes, at i et Aar, 1869; var der tre Uger af August Maa-ned, hvor der ikke kunde foretages nogen samlet Bataillons- eller Kompagnivælselse paa Grund af Arbejder i Leiren; men nu tror jeg ikke, at det er de Herrer's Mening, at man fra en enkelt Af-deling skal tage tre til fire Uger bort til Arbejder i Leiren, altsaa $\frac{1}{6}$ af Uddannelses-tiden. Det har sikkert ikke været Meningen. Jeg tilraader derfor, at man stemmer for de Bevillinger, der ere forlangte paa disse to Punkter. Forslaget under Nr. 115 er saa udfyldigt, at det forbauser mig, at Udvalget ikke kan gaa med dertil. Det er blot en Anmodning om, at, da der nu i adskillige Aar er bevilget Skydepæmie til Fodfolket i Leiren, der da ogsaa maatte bevilges 700 Kr. til Hytteriet, for at det kan faae Leilighed til Kapridning og faae Præmie derfor. Det forekommer mig helt besynderligt, at man vil negte dette Bølsb — men jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der ved Regtelsen er en Ulempe, som de Herrer vist ikke have tænkt paa, og det er den, at, selv om en Divisionsgeneral eller Officererne i Leiren en Gang skulde ønske at lade Mandskabet foretage et saadant Vædderidt om Præmier, saa forbyder decorum efter min Mening, at det kan ske, naar Folkethinget har negtet Bevillingen, thi det vilde se ud, om ikke direkte saa dog indirekte, som en Protest mod, hvad Folkethinget har gjort, og jeg skal henstille, om der desaaarsag ikke var Anledning til at give denne-formholdsvis lille Bevilling. Under Nr. 118 har man negtet Bevilling til delvis Oprensning af Citadellens Føstningsgrav. Oplysningerne sige, at det er nødvendigt for ikke at forværre de sanitære Forhold derude, og den høitærede Krigsminister har i Dag oplyst, at Vandtanden i Gravene i Stedet for at være 8 Fod er 4 Fod. Den ærede Ministers Oplysninger skal jeg tillade mig at supplere ved at minde Folkethinget om, at noget af Skylden for, at Forholdet er saaledes, ligger hos det høie Folkething. I adskillige Aar forhandlede man nemlig her om Ombygningen af en Bro over Hovedgravnen, fordi den eksisterende Bro var brøstfældig. Folkethinget vilde ikke bygge denne Bro, men bevilgede tilsidst en Dæmning, og denne Dæmning har bevirket, at der ingen Strømning er gennem Vandet, undtagen gennem en lille Sluseaabning. Forholdet er derfor saaledes, at, naar man ikke bevilger Bølsbet til Oprensningen, forbereder man derved en Epidemi.

Jeg gaar nu over til Bevillingerne paa § 26. Den første Post angaar Bevillingen til 1000 Dagladerifler. Jeg tillod mig i Fjor at udtale mig om dette Spørgsmaal, og jeg skulde gjerne have nøjedes med at henvisse til mine Udtalelser den Gang; men jeg finder mig foranlediget til at optage Spørgsmaalet igjen, blandt Andet fordi jeg paa eet Punkt er fuldstændig enig med den høitærede Krigsminister, som jeg ogsaa var det i